

csöndesen gyűrűzik parttalanságában
előtte és mögötte és alatta és
nemsoká (egy könnyű loccsanás) fölötte
is

(hogymint
a legtriviálisabb képletességgel érzékeltessük
azt a mindennapos trivialitást amely
egyedül csak az ő számára lesz
egyetlenegyszeri sohamegnemismételhető
világszenzáció)

AMI

Amerre csak látsz
még váltig tart a vak tánc
s te itt botorkálsz ügyetlen s ügytelen
holott ugye
akinek már nincs ügye
s elege van a rosszból és a jóból
jobb hogyha jókor
okosan szépen épen
éri el
azt ami
eléri

Kántor Péter

A BUSZ MEGÁLL

A busz megáll, s te leszállsz, öregem.
Mi még utazunk egy kicsit tovább.
Kibámulunk az ablakon, fecsegve
harapjuk a levegőt, múlatjuk a mát.
De téged már nem tarthat vissza semmi sem.
A busz megáll, s te leszállsz, öregem.